

produktionen eller c. 100,000 \mathcal{M} ster pr. Dag anvendtes hidtil til Export til fremmede, navnlig overjiske Lande. Da imidlertid Produktionen af Tændstikker i Sverig, i hvilket Land som bekendt denne Industri fornemmelig har sit Sæde, i de senere Aar har taget til i en meget høi Grad, have Fabrikkerne i dette Land været tvungne til at nedsætte deres Priser til Export i en saa høi Grad, at de fremmede Markeder ere blevne overskudte for en meget lang Tid, og det har derfor ikke været muligt for de danske Fabrikker at opnaa nogen Pris, der levede endog den ringeste Fortjeneste, men i de fleste Tilfælde medførte store Tab ved at udføre deres Overproduktion, og de Fabrikker, der hovedsagelig arbejdede for Exportjalg, ere nu saa godt som udelukkende henviste til det indenlandske Marked. Den naturlige Følge heraf har tildels været, at Priserne i Landet ere blevne satte saa langt ned, at de kun levede Fabrikkerne en yderst ringe Fortjeneste, og da det tilmed er umuligt at afsætte hele Produktionen herhjemme, har denne i den senere Tid været i stadig Nedadgaende, og to Fabrikker — „Phønix“ paa Amager og „Manders Tændstikfabrikker“ — have aldeles ophørt at producere, medens Fabrikken „Godthaab“ paa Amager har indskrænket sin Fabrikation i en væsentlig Grad. — De svenske Fabrikker ere istand til at producere Tændstikker billigere end de danske, dels som Følge af, at Arbejdslønnen er betydelig lavere i Sverig end i Danmark, og dels og fornemmelig fordi de have de Sorter Træ, som anvendes til Fabrikationen betydeligt billigere, da de vøge i Sverig, og de svenske Fabrikker spare alle Omkostninger ved deres Forhandling, Transport og Told.

Tændstikfabrikationen herhjemme har derfor en Toldbeskyttelse nødvendig, hvis den fremdeles skal vedblive at være en Industri af nogenjombest Betydning for Landet, thi Sverigs geografiske Beliggenhed er saa nær Danmark, at de svenske Fabrikker selvfølgelig i allerførste Række vilde søge det danske Marked som Afløb for en Del af deres Overproduktion, saa snart Indførelstolden paa Tændstikker blev nedsat saa betydeligt, at det vilde blive umuligt for de danske Fabrikker at optage Konkurrencen, selv om disse, hvad der vilde være en nødvendig Forholdsregel, nedsatte Arbejdslønnen til det allermindst Tænkelige.

Saalænge Toldbegunstigelsen var 7 Skilling pr. \mathcal{P} d. kunde Sverig ikke i nogen væsentlig Grad med Fordel indføre Tændstikker i Danmark. Hvis Tolden nedsattes til 10 Ore pr. \mathcal{P} d., anse vi det for rimeligt, at de danske Fabrikker vanskeligt vilde se sig istand til vedvarende at optage Konkurrencen, men en Nedsættelse udover denne Sats er efter vor bestemte Formening aldeles ensbetydende med Ruin for den danske Tændstikfabrikation. Naar man hertil vil indvende, at der samtidig foreslaas Nedsættelse paa adskillige af de Raamaterialier, der anvendes i vor Industri, da skulle vi tillade os at oplyse, at disse indskrænke sig til følgende for en Produktion af 100 mille pr. Dag:

	tidl. Told	foresl. Told	Forbrug	Differ.
Klorfurt Kali	4 Ore pr. \mathcal{P} d.	frt	c. 24,000 \mathcal{P} d.	c. 960 Kr.
Træ	8 —	4 Ore	c. 40,000 \mathcal{R} f.	c. 1,600 —
Parafin	6 —	4 —	c. 24,000 \mathcal{P} d.	c. 480 —

Eller ialt Besparelse c. 3,040 Kr.

thi Toldnedsættelsen paa Papir fra 5 Ore til $4\frac{1}{2}$ Ore er af en saa ringe Betydning for Tændstikfabrikationen, at den saa at sige ikke kan tælle med. Naar derimod Indførelstolden paa det færdige Fabrikat nedsættes fra 14 Ore til 10 Ore, saa udgjør denne Nedsættelse allerede en saa betydelig Afkortelse af den Toldbegunstigelse, under hvilken de danske Tændstikfabrikker nu arbeide, at disse ganske sikkert ikke ville kunne bestaa, naar Nedsættelsen skulde komme til at antage yderligere Grændser; thi selv en aldeles fri Indførelse af Træ, hvorved yderligere vilde spares 1,600 Kr. pr. anno pr. 100 mille \mathcal{M} ster Tændstikker daglig Produktion, vilde ikke være nogenjombest Equivalent mod en Toldnedsættelse ud over 10 Ore. Da nu Priserne her i Landet allerede som Følge af det foranstaaende Oplyste om den store Konkurrence mellem de indenlandske Fabrikker allerede ere saa lave som vel muligt, saa vil Toldnedsættelsen ikke i nogen Henseende komme Forbrugerne tilgode, men kun forarsage, at Afkæringen vil blive mindre for de danske Fabrikker, hvorimod det vil være de mindre renommerede svenske Fabrikker, der ville tilføre vort Forbrug deres Overfludsproduktioner, fornemmelig af Udsudsvarer, som de have Besvær med at faae anbragte paa andre Markeder, og som de ville være glade ved at finde Afløb for selv til yderligt lave Priser.